

Pohod IG 80

Planinsko društvo Ig in ZTKO Ljubljana Vič-Rudnik sta za vse ljubitelje planinstva pripravila in izvedla prvi spominski pohod ob obeležjih NOB Ig 80. Člani PD Ig so v pripravah na pohod ponovno markirali in zavarovali pot. Le ta je vodila iz Iškega Vintgarja, kjer je bil štart za vse udeležence, mimo partizanske bolnice »Krvavice« do spomenika na Ustju.

Ves ta del poti se nepretrgoma strmo dviga, ob spomeniku pa se udeležencu odpre prelep razgled na dolino Iške. Strm spust ga nato popelje do sotočja Zale in Iške, kjer je bila

postavljena brv za varen prehod reke. Povratek je potekal ob toku Iške, ki teče v pravem kanjonu. Tu je pot ponovno prečkala Iško in udeležence pripeljala na štartno mesto pred domom v Iškem Vintgarju.

Za vse udeležence so bila tu predvidena zanimiva tekmovanja, poleg tega pa še nastop članov Karate kluba Forum in prijateljsko srečanje kot zaključek pohoda.

Predvidoma naj bi pohod izvedli v soboto, 18. 10. 1980, vendar pa je bil zaradi izredno slabih razmer preložen na soboto, 25. 10. 1980.

Organizatorji in udeleženci pa tudi ta dan niso imeli sreče z vremenom. Kljub temu, da je pred tem nepretrgoma deževalo že deset dni, se tudi na dan pohoda sonce ni pokazalo. Pohod so udeleženci pričeli v oblačnem in meglenem jutru in lepote poti so jim tako ostale skrite. V zadnjem delu pohoda pa jih je ujela še ploha.

Organizatorji so udeležence in člane Karate kluba Forum prepeljali v mladinski dom na Igu, kjer so jim pripravili tople obroke in napitke.

ANDREJ KERSTEIN

SPOMINSKI POHOD OB OBELEŽJIH NOB

Naš balinarski klub

Balinarski klub društva upokojencev Krim-Rudnik je bil ustanovljen leta 1977 in je odprtega tipa, se pravi, da so v njem tudi mladi krajanji in ne samo upokojenci, tako, da šteje klub danes nad 100 rednih članov.

Dvoje igrišč v rakovniški kotlini pod Golovcem nam nudi dober zrak in lepo počutje.

Klub ima stike z balinarji – upokojenci in ostalimi klubi, se udeležuje tekmovanj, prijateljskih srečanj turnirjev pa tudi po naši širši domovini, tako tudi po Primorski so gostovale naše tekmovalne ekipe. V jesenski sezoni 1980 je naša ekipa »Golovec« osvojila prvo mesto v okviru tekmovanja mestne balinarske zveze. Namen kluba pa ni samo tekmovanje članov, ampak tudi rekreiranje – vzgoja mladih članov v poštene, humane in disciplinirane tekmovalce, ki naj potem prevzamejo vlogo starejših članov kluba.

MILAN LJUBIČ

KEGLJAČI KS VRHOVCI

V vlogi favorita tudi v jesenskem delu

Iz »paketa« ponudb občinskih TRIMSKIH TEKMOVANJ, ki jih je za letošnjo jesen ponudila občinska zveza za telesno kulturno organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim in osnovnim telesno-kulturnim organizacijam v naši občini, se priprave in izbirna tekmovanja za sestavo ekip, v zadnjem času tekoče vrstijo.

Tako »izbirno« tekmovanje v keglanju je pretekli petek organizirala komisija za

šport in rekreacijo pri KS Vrhovci.

Skupno je nastopilo 30 krajanov (6 žensk in 24 moških) v tekmovanju posameznikov na 100 lučajev mešano. Najboljši so podrli naslednje število kegljev:

ŽENSKE: Zlata VRHOVEC (416), Francka BEBER (361), Jana STRUŽNIK (359). **MOŠKI:** Janez BELEC (442), Brane OSREDKAR (430), Dušan DOBRO-

VOLJC (417), Janez PERŠL (413), Zvon BUH (408)...

Kako se bodo odrezali na samem občinskem tekmovanju, ki bo 4-6. decembra na kegljišču JAMNIK na Vrhovcih in ali bo zadostovala prednost 51 kegljev iz spomladanskega dela tega tekmovanja? Prognoze sicer nikoli niso dovolj utemeljene, toda kegljači iz KS Vrhovci so se resno lotili svojega dela.

USPEHI IN KRIŽI OBČINSKE STRELSKE ZVEZE

Za tri tisoč strelcev je prostora

Ob trditvi, da je občinska strelska zveza z devetimi strelskimi družinami (»Rajko Skapin« Rožna dolina, »Bratov Gregorič« gimnazija Vič, »Krim« Krim Rudnik, Trnovo, Velike Lašče, Ig, Podpeč-Preserje, Dobrova, Polhov Gradec) zelo razvejana po naši občini, velja zapisati še proti trditvi, da bi bilo v njih lahko še najmanj enkrat več sodelujočih. Trenutno jih je predsednik upravnega odbora Ivan Košak naštel od 1300 do 1500. V naslednjih mesecih se jim bodo priljučili sicer še Horjulčani (pomoč tamkajšnje Iskre), vendar to še vedno ni toliko, kot bi lahko imeli organiziranih strelcev v naši občini, če bi imele družine oziroma zveza izrazitejšo politično podporo vseh subjektivnih sil.

Medtem ko trenutno dobivamo v občini kar devet avtomatiziranih strelišč za zračno puško, pa ne moremo dobiti kandidata za predsednika upravnega odbora strelske zveze. Ne, da ga strelci ne bi iskali, ampak zato, ker kadrovanje v tej pomembni organizaciji očitno ni preveč mar niti občinski ZRVS, niti kadrovske komisiji pri SZDL. In, ker je odnos do zveze in njenih kadrov tak, ni čudno, da je pričelo članstvo upadati, kljub trditvam o podružbljanju SLO. Strelstvo, pa je prav gotovo ena od osnov družbene samozaščite.

Kje se pravzaprav že pričinja mlačen odnos strelske dejavnosti? Že v osnovnih šolah (kot interesna dejavnost) je le občasna. Pionirji se izkažejo kot dobri strelci na tekmovanjih, v vmesnem času pa so neorganizirani. Med njimi je pre malo deklic. Ta hiba se potem vleče skozi vse generacije. Kljub izraziti materialni

pomoči (orožje, strelivo) ZRVS ne spodbuja svojih članov, da bi se pojavili med organizatorji, mentorji in voditelji strelskih družin in zveze. Morda prav zato ne, ker je organizacija preveč stanovska in premalo družbeno-politično naravnana. Prav gotovo bi se organizacija odprla, če bi jo na to opozorila tudi frontna organizacija.

Na občinski strelski zvezi pohvalijo sindikat, ki preko osnovnih organizacij skrbi za vključevanje odraslih v strelstvo.

Razmerje do občinske strelske zveze pa je mogoče ocenjevati tudi pri reševanju njihovih prostorskih težav. Na rednih mesečnih sejah se člani upravnega odbora in komisij še vedno sestajajo v najrazličnejših prostorih, večkrat tudi po domovih članov. Arhiv ima predsednika v službi. In, ker je položaj tak, je seveda razumljivo, da ni vabljen za nove mentorje, organizatorje, vodilne delavce. Pa bi bili ti zelo potrebni, da se bo lahko občinska strelska zveza našla v mestni zvezi v ustreznem razmerju z ostalimi ljubljanskimi občinami.

Od mestne zveze, pa naši strelci ne pričakujejo le papirnato administriranje, ampak predvsem izrazitejšo pomoč pri razpletanju križev, ki jih ta čas tarejo. Ker, če jim bo uspelo odpraviti te človeške (ne materialne in finančne) prepreke, bodo lahko napolnili posodobljena, varna strelišča in vsesali v svoje vrste še nadaljnjih 1500 strelcev in strelk. Bi si ob akcijah NNNP lahko želeli še časa boljše?

Stane Jesenovec